

vsa predstava. Ponovili so to opero dne 12. marca in je nastopil to pot kot gost tenorist Carlo de Rosa. Imel je težavno stališče, kajti gospod Orželski, katerega je nadomestoval, je baš v vlogi Rudolfa briljiral. Sezono so zaključile Smetanove opere. Dne 18. marca se je pel po dolgoletnem odmoru zopet enkrat „Poljub“, in sicer na korist našemu marljivemu in vestnemu kapelniku Hilariju Benišku. Škoda, da se je to krasno muzikalno delo ponovilo le še enkrat, in sicer dne 19. marca. Dne 28. marca, ko je imel svoj častni večer naš priljubljeni tenorist gospod Orželski, in dne 30. marca, ko smo imeli zadnjo letošnjo operno predstavo, pa se je pela „Prodana nevesta“.

Tako je zopet ena glediška sezona za nami! Ako hočemo biti pravični, moramo priznati, da nam je prinesla marsikaj lepega, navzlic temu, da se je bilo boriti vodstvu gledišča baš letos z raznovrstnimi neprilikami. Pogoste boleznih opernih moči so bile vzrok, da je prišlo to in ono delo prej na oder, nego se je nameravalo. Da to ni bilo na korist uprizoritvi, je umevno. Mogoče, da so se delale tudi napake! Pri katerem podjetju jih ni? No, napake imajo to dobro na sebi, da se učimo iz njih! Vodstvu gledališča gotovo ni neljubo, ako se opozarja na nedostatke in ako se mu dajejo sveti, samo da so ti zares dobri in — izvedljivi! Zato naj bi se zanimali čimdalje širši krogi za naše gledišče in stvari bo le koristilo, ako se bo poslej o gledišču še več pisalo, nego se je doslej. Vse to pa se sme goditi seveda vedno le z ozirom na neizprosne razmere, ki so često močnejše nego znanje in dobra volja!

Končujemo letošnja poročila o gledišču s pristrčno željo, da bi bila prihodnja sezona zopet velik korak naprej k oni popolnosti, ki mora biti vzor vsem, ki so istinito zavzeti za napredek slovenske stvari!

Dr. Fr. Zbašnik.

Cankarjeve drame v Čehih. Nedavno so igrali v Pistekovem gledišču v Pragi z lepim uspehom Cankarjevo dramo „Za narodni blagor“, sredi meseca maja pa uprizore njegovega „Kralja na Betajnovi“ v „Narodnem divadlu“.

„**Jessika**“ je naslov novi izvorni operi češki. Libreto zanjo je napisal po „Trgovcu beneškem“ Jaroslav Vrchlický, uglasbil pa jo je Jos. B. Förster.

Upodabljajoča umetnost

Slovenski umetniki v dunajski „Secesiji“. Trije naši najboljši slikarji so razstavili v letošnji spomladanski secesijski razstavi in dokumentirali vnovič na Dunaju že od lanske razstave pri Miethkeju znano dejstvo, da imamo tudi mi Slovenci umetnost, da je ta umetnost povsem sodobna in da je krepko narodna, ker so omenjeni razstavljalci krepke individualnosti in v našem malem narodu prvi, ki ustvarjajo svobodno iz sebe, ne gledé na to, ali naroča pri njih naša čestita duhovščina, doslej edina organična (ne slučajna!) konsumentinja tega blaga v naših krajih. Slikarje smo imeli tudi v preteklem času, manj ali bolj umetniške individualnosti. A ž njimi je bila stvar taka: šli so v tujino, naučili so se svojega rokodelstva, in ko so obvladali slikarsko tehniko, so stopili v službo naših ali tujih društvenih krogov (pri nas izključno cerkve), krogov z natančno opredeljenimi slikarskimi tradicijami ali šablonami. Naj je Šubic delal doma oltarne slike ali je slikal Schlie-mannovo palačo v Atenah, vselej je slikal po gotovih, trdnih tradicijah in vzorcih. Pomnoževal je „ad nauseam“ gotove linije, barvne lise itd. Sebe ni nikjer uveljavil.